

וירא חט"ו שיחה ב'

ע"י עבודת יצחק - יראה - מתקיימת עבודת אברהם - אהבה, ולכן מפרש בזוהר שהפסוק "בעבור תהי' לי לעדה" - הנאמר באברהם - נקרא "באר דיצחק".

איתא בזהר: "תלתא אינון דקיימא בסהדותא ואלין אינון באר דיצחק וכו' בעבור תהי' לי לעדה".

לכאורה אינו מובן שהרי פסוק זה נאמר באברהם. הרמ"ז מפרש שאברהם אמרו אך הבאר הוא באר דיצחק. ואאמו"ר מפרש באופן הפכי שהבאר הוא באר דאברהם ורק שיחסו ליצחק כי אחרי מיתת אברהם סתמום פלשתים, ויצחק חזר וחפרם.

והביאור בזה: אברהם הוא בחי' אהבה. וכשיש לאדם רק מדת אהבה אזי לאחר מות אברהם, לאחר שהאהבה לאלוקות מתעלמת, יכול להיות "סתמום פלשתים", דפלשתים הוא פתיחת הלב דלעו"ז וליצנות וכו'. ולכן דוקא יצחק חזר וגילם, דמדתו היא יראה וביטול וע"י היראה מתקיימת מדת האהבה. וזהו שאאמו"ר מפרש שהבאר הוא באר דאברהם כי הכוונה היא כנ"ל למדת האהבה, מדת אברהם.

והרמ"ז מפרש שהוא באר דיצחק כי (א) ענין חפירת בארות הוא עבודת יצחק. (ב) ומכיון שבזהר מדובר בנוגע לענין העדות שהוא דבר המתקיים לכן יחסו ליצחק שפועל הקיום כנ"ל.